

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia  
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

**Meier, Gebhard Theodor**

**Helmstadii, 1696**

§. CXXXVII.

**urn:nbn:de:bsz:31-105465**

bestiæ in lacum sulphureum ; illam vero resurrectio  
 martyrum & quæ c. xx. dicuntur. Ergo iudicium  
 vivorum & mortuorum erit ante detrusionem bestiæ  
 in lacum per Apoc. xix. 11. Idem vero etiam post hanc  
 detrusionem concipiendum est, per Apoc. xx. 4. Quod  
 est absurdum & contradictorium. Absurdæ igitur e-  
 runt etiam hypotheses eo nos deducentes. (7) Quod in-  
 signem quoque numerum impiorum initio M. anno-  
 rum resurgere velint Chiliastæ, & quidem præcipuos  
 eorum. At Apocalypsis dicit: Cæteri mortui (illis  
 scilicet qui bestiam non adorabunt &c. exceptis) non  
 resurrexerunt, donec consummarentur M. anni. A-  
 perte itaque Chiliastis, si explicatio chiliastica resurre-  
 ctionis primæ locum hic habere ponatur, contradi-  
 cit Apostolus, aut concedendum erit, illos extre-  
 me impios pertinere quoque ad eos qui memo-  
 rantur vers. 4. Quod est absurdissimum. Plura  
 huiusmodi argumentorum addi possent, nisi ea quæ  
 adducta sunt satis manifesto Chiliastarum absurditates  
 jam evincerent. Redeant itaq; prius in gratiam cum  
 Apocalypsi, antequam eam nobis opponant.

CXXXVII. Transeundum nunc etiam erit ad  
 Danielem, ut pateat illum non minus à Chiliastica do-  
 ctrinæ portentis plane abhorrere. Sit enim ex Cap. II.  
 44. hoc argumentum: Regnum Messiæ l. c. descri-  
 ptum est æternum: Regnum Chiliasticum M. annos  
 saltem durabit. Ergo Regnum Messiæ non est Chilia-  
 sticum. Excipitur vocem textus authentici *Olam* de-  
 signare etiam tempus finitum: Respondeo, illud h. l.  
 fieri non posse, nam (1) Angelus Gabriel Luc. l. 33.  
 verba hæc ita explicat: Regni ejus non erit finis (2)  
 Regnum hoc æternum dicitur in respectu & oppositio-  
 ne cæterorum quatuor regnorum, ut apertum est ex

v. 44. At hoc modo & regnum Romanum dicendum  
 esset æternum, cum diutius multo duraverit quam M.  
 annos. Quæ de causâ in æternitate ipsi non opponi tum  
 posset regnum chiliaisticum. Ita ex c. vii. 14. ita infero: Si  
 post iudicium in adventu Christi habendum, statim regnum  
 incipitur, quod nullum habet finem, nullus relinquetur locus  
 regno per M. annos duranti: Verum autem est prius. Ergo  
 & posterius. Minor constat ex loco adducto. Major autem  
 ex Terminis manifesta est cum regnum Chiliaisticum M. tan-  
 tum annos duret. Nec est, quod dicant, illud fore unum  
 regnum cum vitâ æternâ, & in illo continuandum: Requi-  
 runt enim ad hoc regnum ex v. 27. male intellecto, ut ei sub-  
 iecti sint omnes populi sub cælo tum adhuc existentes, id  
 quod post M. annos finitos ex ipsorum consensu haud am-  
 plius fiet. Deinde ita infero: Quodcumque regnum in-  
 cipiet post iudicium extremum, illud non est Chiliaisti-  
 cum: Tale regnum autem est Danieliticum. Ergo. Mi-  
 nor probatur, quoniam iudicium regnum hoc antece-  
 dens & in v. 10. descriptum, non potest aliud esse quam  
 extremum: Est enim illud iudicium, in quo Deus ipse  
 in sella residet, ac libri aperiuntur, adeoque idem cum  
 illo quod describitur Apocal. xx. 11. 12. quem locum de  
 extremo iudicio ipsi quoque Chiliaistæ explicant: Judi-  
 cium autem ante regnum millenarium ponunt saltem  
 in mactatione impiorum, ubi nondum libri actionum  
 humanarum aperiuntur. Diversum itaque hoc erit à  
 iudicio apud Dan. c. vii. 9. 10. Hinc novum emergit Ar-  
 gumentum: Si parvum cornu in capite quartæ bestię  
 usque ad tempus extremi iudicii manebit, & tum de-  
 mum in ignem projicietur, nullum erit tempus ante  
 extremum iudicium, in quo regnum chiliaisticum obti-  
 neat. Verum autem est prius. Ergo & posterius. Ma-

Bb

jorem

jorem nec ipsi Chiliaſtæ negabunt. Minor conſtat ex v. ii. ubi parvum cornu in illo ipſo judicio in ignem projicitur, quod judicium eſſe extremum illud, in fine totius univerſi habendum, paulo ante demonſtratum eſt. Ex quibus omnibus apparet, quidnam ipſe Daniel de Chiliaſmo ſentiat, unde non dubito quin ex ſingulari Dei providentia Chiliaſtæ nobiſcum diſputantes, talia nobiſi ipſi loca com-  
monſtrare & ſuppeditare arma cogantur, quibus mani-  
feſtiſſime totum dogma ipſorum jugulari queat. Oſten-  
det hoc ipſum ſuo tempore & loco ipſe D. Præceptor, &  
doctrinam ſuam uberius publico ſcripto propediem tue-  
bitur.

CXXXIX. Judicet jam totus orbis Chriſtianus, quo jure Chiliaſtæ dogma ſuum nobiſi pro divino poſſint obtrudere, & illos qui vanitatibus hiſce contradicunt tan-  
quam hoſtes veritatis ac pietatis proclamare? Judicent, inquam, an illi, qui voci ſolius Chriſti ſunt aſſveti Joh. X. 6. neglectis Salvatoris ſui apertis effatis, teneantur exoſcu-  
lari illa, quæ vel, neſcio cujus divinatricis oracula nuper in lucem protruſere, vel D. Animadvertentis pagina ex ſcri-  
ptis Prophetarum pro beneplacito intellectis inauditâ de-  
monſtrandi methodo deduxerunt? Expergiſcantur, uti-  
nam, utinam, tot pretioſo Chriſti ſanguine redemptæ ani-  
mæ, quas tam periculoſus error atque monſtroſa vanitas à genuinis purisque verbi divini laticibus ad turbulentis-  
ſimas falſarum Scripturæ S. detorſionum paludes abduxit, veritatisque lumen oculos ſuos tandem perſtingere patian-  
tur: Diſcutiat ipſe Deus nebulas animum ipſorum denſâ caligine obnubilantes. Illuminet corda cunctorum è ſe-  
ductis hæc legentium, & verbi ſui divini virtute tergiverſan-  
tium animos expugnet, ſuamque Eccleſiam in ſancta fidei unitate benigniſſimus iterum conjungat.

Ter-

Terre  
Anim  
Sellas  
Fulger  
Veſteſ  
Spectet  
Spes no  
Alios ca  
Profuſu  
Nobiſi p

